

איך?
איפה?
אונס
מתי?
מי?

פרק שלישי בסידרה: גם בראשית המדינה קרו מיקרי אונס מזעזעים. הראשון היה המזעזע ביותר

כאשר נעצר, חיפשו השוטרים גם את הרבנים שאותם לבש בליל המיקרה, אך מצאו אותם בגינת המים, שבה כיבסה אותם אשתו. אסתר.

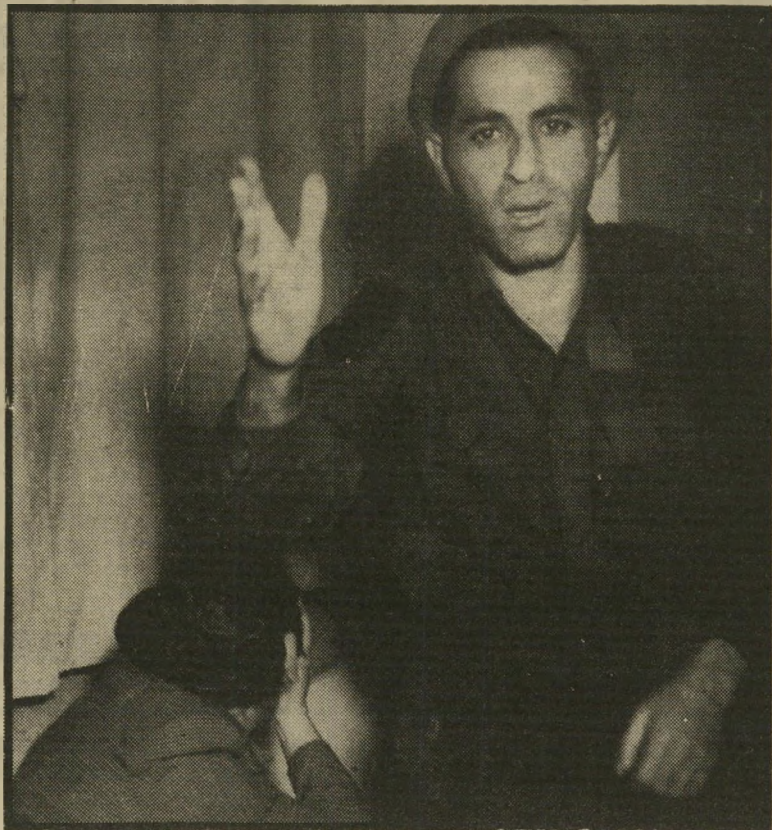
כשהיא שכובה על אלונקה, לאחר שי הרבונגה נעמי היטב ביעקובוביץ' ומישי שה את שער, וזיהתה אותו כגבר שאנס אותה. היא טענה כי זכרה היטב את שער השמונני מברילונטי, ישבו נגעה בעת הרבונגה.

יעקובוביץ' היה מלא תמיהה על מעצרו. לדבריו, בילה את יום המיקרה במחנה צבאי רחוק מתל-אביב וחזר רק בשעות הערב המאוחרות. הוא היה בדרכו לביתו, כאשר שמע מתוך הגן אנחות אשה. הוא הלך בכיוון האנחות ורצה לעזור לצעירה הפצועה. אם הייתי אונס, האם הייתי חוזר למקום, מלביש את הבחורה ומזעיק בעצמי את המישרטה? שאל. על טענה זו גם חזרו סניגוריו בכל הערכאות.

עדיין בתולה

המישרטה בדקה את האליבי של יעקובוביץ', וגילתה כי הוא שיקר. באותו יום לא היה כלל במחנה הצבאי, אלא נראה בשעות הערב בבית קפה רענן בתל-אביב. השקר החמיר את מצבו, ור המישרטה העלתה את התיאוריה כי יעקובוביץ' היה אנס מקצועי. היה ידוע כבר במשך כשנתיים על מיקרי אונס וחקיפה מעיית בגן-מאיר. בכל המיקרים היה הרבונגה עד שעה מאוחרת. כאשר הגן היה מתרוקן כמעט ונותר בו רק זוג נאה בים אחד, היה מברית במכות מקל את הגבר ואונס את האשה.

רוב הווגות שהותקפו כך לא מיהרו להתלונן במישרטה. חלקם היו גשואים וחששו שבני-רוגם החוקיים יגלו את מעשיהם. חלק מהגברים התבייש בבריחתו מן הגן. הנשים חששו לעלות על דוכן-העדים, לספר על החוויה הנוראה ולעמוד לחקירה נגדית. אבל המישרטה מצאה בכל זאת גבר שהותקף באותה צורה בגן-מאיר עם חברתו. כחודש לפני הרצח, היה זה סרן בצה"ל, שמעון בכר. הוא טען כי הגבר שתקף אותו בגן היה בעל מבנה גוף דומה מאוד לזה של יעקובוביץ'.

לא אשם! זעק יעקובוביץ' במשך כל תקופת מאסרו. לדבריו, עבר בגן בדרכו לביתו, שמע גניחות של אשה וניסה לעזור. אם הייתי אונס, לא הייתי חוזר למקום, חזר וטען. משמאל בתמונה: אשתו אסתר.

האונס הישעריאלי הדריאשוני

בחיפוש שנערך בביתו של החשוד נמצאו כ-40 תמונות של נערות שונות. חלק מהן זוהו, והן סיפרו כי התמונות נגנבו מהן יחד עם ארנקיהן, כאשר ישבו בגן מאיר. הארנקים החזרו לביתן בדואר.

הראיה האחרונה, ששיכנעה את המישרטה, הייתה בדיקת הזרע. כאשר נעצר יעקובוביץ' נערכה בדיקת זרעו, והתגלה כי הוא עקר. גם הזרע שנתגלה בגופה של נעמי בבדיקה הגניקולוגית היה עקר.

מדינת ישראל הגישה תביעה פלילית נגד יעקובוביץ', באשמת רצח דניאל ספי טורי ואינוסה של נעמי שטיין. לכאורה היה זה תיק בטוח. אולם יעקובוביץ' טען בלהט שהוא חף-מפשע, ושכר לעצמו את שני הסניגורים המעולים ביותר במדינת ישראל דאז, יעקב בנימיני, ושפטר בי מהלך המישפט, ואשר לויצקי. השניים התעללו על עצמם בצורה שבה הגנו על יעקובוביץ'.

לסניגוריה הייתה גירסה שהפרידה בין המכות שגרמו למותו של פקטורי החבלות בגופה של נעמי ובין מעשה הבעילה שבו צוץ באותו לילה ללא ספק בגופה של נעמי, שהייתה עד אז בתולה. ההגנה התייחסה על התאוריה כי התקיפה בוצעה כנקמתה של שושנה, חברתו הזנוחה של דניאל. היא אשר שלחה אנשים לעקוב אחריו, וכאשר גילו אותו מתעלס עם נעמי בגן-הציבורי, תקפו אותו והיכו את

שמצאו אותה בגן. הגבר שהביא לה את החלוק והזמין את המישרטה הודה בשם דוד יעקובוביץ', שהתגורר סמוך לגן. כבר באותו רגע ניסתה נעמי להצביע עליו וליומר לשוטרים כי הוא הוא הגבר שאנס אותה, אך הם חשבו כי היא מדמינת מהי מת המכות וההלם, ולא שאו לדבריה.

דניאל פקטורי הגיע באותו לילה לבית אמו, שם התגורר באותה תקופה, כשהוא מקיא דם ונטול כוח-דיבור. אמו, שניסתה לברר מה קרה לה, שאלה אותו אם חברתו שושנה היא שהייתה אחראית למצבו, וגדמה היה לה כי הוא הנהן בראשו. רופא שהוזעק אליו העביר אותו לבית-חולים, שם נפטר למחרת מפצעיו.

ימיים קררה המשטרה ללא תוצאות קצין-המישרטה שמונה כראש צוות-החקירה החודש, חקר שנית את נעמי. היא חזרה על גירסתה, כי הגבר שהביא לה את החלוק והזעיק את המישרטה הוא האנס שרצח את אחיה. הפעם הקשיבו לה הרשוטרים ושלחו לעצור את יעקובוביץ'.

נעמי הספיקה לשמוע את אחיה נאוק, כאשר התוקף גרר אותה למקום מרוחק יותר. למרות הפגיעה וזעזוע-המוח שנגרם לה, היא לא נכנעה לחוקף. היא המשיכה להתנגד ולהילחם כשעה, כשהיא שותחת דם ואינה יכולה להרים את ראשה. סמוך למצות הלילה הצליח סוף-סוף התוקף לאנוס את הצעירה הלוחמת, כאשר הוא תשש לחלוטין מהמאבק הממושך. כמעט נטולת-הכרה וחסרת-כוחות נותרה נעמי שוכבת על הרשא, כשהיא מנסה להתרומם ואינה מצליחה. להפתעתה הרבונגה הגיעה אחריה כעשר דקות אדם ובכרו חלוק. הוא עזר לה להתלבש, ורצה לר-העבירה למקום אחר בגן, אך היא ביקשה ממנו לטלפן למגן-דוד ולהזעיק אמבולנס. דקות ספורות אחר-כך חזר האיש עם שני מר בית-החלוצות שברחוב המלך ג'ורג', לראות את שלומה. בעיקבותיהם הגיעה הי מישרטה.

השוטרים העבירו את נעמי לבית-החור לים ורשמו את שמותיהם של האנשים

ה "אונס העברי הראשון" בוצע בי גן-מאיר בתל-אביב, בלילה שבין ה-21 וה-22 באוגוסט 1949. היה זה אונס ברור, סאלי, שכוונה ברצח הגבר ושהיה באותו זמן בחברת הרבונגה.

היום, כאשר מתרחשים בארץ כ-4000 מקרי-אונס בשנה, קשה לתאר את הסנס-ציה וההתרגשות שעורר אז אונס גן-מאיר. היו למיקרה כל הסממנים הדרושים כדי להפכו לסיפור מרתק ומסעיר.

הנאנסת היפהפיה, נעמי שטיין, הייתה אז בת 20, בתו של עורך-דין תל-אביבי נודע, בלונדינית גבוהה ודקט-גיוורה. הקורבן — דניאל פקטורי, היה אחיה של נעמי מאותו אב אך מאם אחרת. הוא היה אז בן 25 בלבד, וכבר נודע כמלחין מבר-טיח, שהלחין שירים מצליחים.

נעמי ודניאל ידעו זה על קיומו של זה רק מפי השמועה. למרות שהארץ הייתה קטנה והם היו אחים למחצה, לא נפגשו מעולם, אלא רק כשבוע לפני המיקרה. נעמי התגוררה עם הוריה בתל-אביב ודניאל היה חברי-קבוץ. שם התגורר עם חברתו לחיים, שושנה, שממנה נולדה לו בת, באותה תקופה הסתכסך פקטורי עם שושנה, והקיבוץ שלח אותו לתל-אביב לחופשה. כאן בפעם הראשונה פגש בי נעמי, שהקטימה אותו.

כפתור החזייה

מ הרגע בו נפגשו לראשונה היו הר-צעירים כמעט בלתי-נפרדים. הם יצאו לטיולים בתל-אביב ובילו כל ערב יחדיו. גם באותו ערב אחרון יצאו השניים ל-טייל בעיר ובדרכם עברו ליד גן-מאיר, מקום הכיב על אוהבים באותה תקופה. הם נכנסו לגן והתיישבו ליד עץ אורן. כפתור ניתק מחזייתה של נעמי, היא ביקשה מ'אחיה' שישב את ראשו והורידה את חולצ'תה, הסירה את הגופייה החזייה ולבשה את החולצה בחזרה על גופה העירום. רגי-עים מעטים אחר כך החלו מכות רצח ניתכות על ראשי השניים. תוקף, שהחזיק מקל עבה, התנפל תחילה על דניאל והמם אותו בשתי מהלומות. או פנה התוקף לנעמי — הוא היכה גם אותה שתי מכות בראשה וכאשר ניסתה להתגונן, הנחית מכות עזות על זרועותיה.

הרעייה אסתר, אשתו היהודיה של יעקובוביץ', התגרה שעה ממנו אך חיכתה לו בצאתו מהכלא.